

Gerard Manley Hopkins

JITRO VELIKONOČNÍ

Rozlom nádobku, pomaž jej nardem,
nepočítej, kolik peněz vydáš,
zdob ho perlami, opály, sardem,
nemluv o chudých jak Jidáš.
To nejdražší Kristu nabídni,
vždyť je jitro velikonoční!

Zadrž kouzlo, které oblak tají,
poučení od země si vem,
květy k nebi oči otvírají;
v jásotu povstává jarní den,
i ty shod' krunýř zimy,
oblékni se v jitro velikonoční!

Buduj chrám, sám svatostánkem bud',
ač je prázdný, naplní se již.
Vino pij, jež převzácnou má chuť,
závrať nebeskou v něm okusíš.
Hlasy trub a struny harf ať zní;
dnes je jitro velikonoční!

Krása dosud v šatech popelavých,
parfémem žalostí vonící,
zvadlý květ ve vlasech rozcuchaných,
ztěžklým krokem smutně tančící,
plnými doušky teď už smí
pít jitro velikonoční!

Najdi Boží dům, protlač se davy,
jež se kolem jeho stolu tísni,
splyň se všemi hlasy děků, slávy
k chvále Trojici v jediné písni.
Ať se každé ráno v každém dni
změní v jitro velikonoční.

Ze sbírky "Svíce uvnitř" – 2002,
přeložil otec biskup Josef Hrdlička

MATRIKY VYPRAVUJÍ

Z vody a z Ducha svatého se znovu narodili:

- 20.2. Sabina Gallová z Jiřkovic
- 26.2. Jiří Lang z Prace

Slib lásky, úcty a věrnosti si vyměnili:

- 22.1. Pavel Doležal z Velkých Němčic a Anna Fišerová z Jiřkovic
- 12.3. Jiří Vágner z Brna a Gabriela Jílková z Brna

Ve společenství víry, naděje a lásky se s námi rozloučili:

15.12.	Ludmila Malinková z Jiřkovic	(*1966)
26.12.	Vlastimila Kebrlová ze Sokolnic	(*1911)
7.1.	Emílie Veselá ze Šlapanic	(*1920)
13.1.	Anežka Hudečková ze Šlapanic	(*1913)
19.1.	Jan Kuchařík ze Šlapanic	(*1915)
23.1.	Bohuslav Možný z Mokré	(*1926)
24.1.	Josef Šlezinger z Prace	(*1912)
29.1.	Vlasta Fišerová ze Šlapanic	(*1923)
1.2.	František Chlup z Ponětovic	(*1928)
7.2.	Jiří Holý z Prace	(*1942)
10.2.	Eva Hašková ze Šlapanic	(*1940)
13.2.	František Havlík z Jiřkovic	(*1934)
13.2.	Vlasta Ječmínková z Prace	(*1919)
24.2.	František Hrabálek ze Šlapanic	(*1928)

Z KALENDÁŘE

- 27.3. Slavnost Zmrtvýchvstání Páně
- 9.4. Ekumenická bohoslužba na Mohyle míru
- 1.5. 1. sv. přijímání v Praci
- 7.5. Pout' do Křtin
- 8.5. 1. sv. přijímání ve Šlapanicích
- 15.5. Slavnost Seslání Ducha svatého
- 22.5. Pout' v Podolí
- 29.5. Pout' v Bedřichovicích

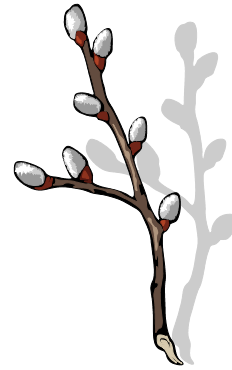
KVĚTNÁ NEDĚLE A ERBENŮV POKLAD

Ti, jež znají Erbenovu sbírku Kytice, jistě s velkým zaujetím a téměř jedním dechem četli jeho básně, zvláště pak Poklad. V této baladě spojil náš básník velmi krásným způsobem lidové představy, mýty a osobní pojetí s křesťanským tématem Květné neděle. Kdo by po přečtení básně Poklad o Květné neděli vyšel do polí a lesů s nadějí, že se před ním země otevře a vydá své poklady, vrátil by se domů s nepořízenou. Přesto však má tato základní myšlenka celé básně křesťanský podtext, jenž není dán Květnou nedělí, ale úplně jinou událostí. Když se sv. Cyril a Metoděj vydali na misi k Chazarům, přišli na Krym, kde slyšeli vyprávět prastarou legendu, podle které se jednou v roce moře otevře a andělé sestupují do podmořské katedrály, v níž odpočívá tělo svatého biskupa z počátků křesťanství. Snad to byl první impuls k tomu, aby soluňští bratři začali pátrat a nakonec našli ostatky římského biskupa Klementa, třetího nástupce sv. Petra. Tento světec byl ochráncem i jejich mise u Slovanů, a tak se původní legenda dostala i k nám, v pozměněné podobě ji dnes známe z pera Karla Jaromíra Erbena. Na básníka bezpochyby silně zapůsobil i text z Pašijí, čtených o Květné neděli: když Kristus zemřel na kříži, země se otevřela a mnoho zesnulých vstoupilo do věčného Jeruzaléma. V každém případě náš pohled na tuto neděli, kterou začíná Svatý týden, je dán jejím liturgickým a duchovním významem a ne Erbenovým pojetím, kdy matka, jež spěchá do kostela na mši, svého cíle nedosáhne, protože země jí představuje své poklady.

Květná neděle nese svůj název v závislosti na kvetoucích ratolestech, charakteristických pro tuto bohoslužbu. Mně osobně se více líbí označení Palmová neděle, protože při Kristově vjezdu do Jeruzaléma lidé mávali palmami a ne „kočičkami“. Již ve čtvrtém století po Kr. máme v Jeruzalémě dosvědčenu praxi, kdy si lid názorně připomíná Kristův historický vjezd do tohoto města. Následně se tato praxe rozšířila po celé církvi a dnešní obřady Květné neděle jsou bez ní nemyslitelné.

Rád bych se však zamyslel nad tím, proč Židé při Kristově vjezdu do svatého města mávali ratolestmi. Dnes již při Květné neděli nikdo ratolestmi nemává, spíše je jen tak drží a vlastně neví, co s nimi, snad je má proto, aby si je odnesl domů a zastrčil za kříž visící na stěně. A to v lepším případě.

Vraťme se však ke Kristu a k Židům opravdu mávajícím palmovými ratolestmi. Biblicky vzdělaný věřící by celou tuto událost komentoval rozborem proroka Zachariáše (Zach 9,9), v němž se říká, že přichází král a jede na oslátku. Žádnou zmínku o palmách zde ale nenajdeme. Proč to tedy Židé, většinou Galilejci putující na Pesach do Jeruzaléma, dělali? Zodpovědět tuto otázku nám tentokrát Písmo nepomůže, je třeba znát židovskou tradici a židovské bohoslužby. Již dávno před dobou, v níž žil Kristus, Židé slavili podzimní svátek Sukkot, při kterém se používají palmové ratolesti. S těmito ratolestmi se chodilo kolem oltáře v chrámě (v dnešní době se v synagoze chodí kolem

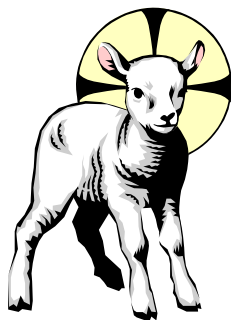
ambónu), zpívaly se žalmy a očekával se příchod Mesiáše za neustálého volání Hosana. Jestliže Kristus vjíždí do Jeruzaléma a lid činí to samé - mává ratolestmi a volá Hosana - tak to jasně poukazuje na příchozího jako na očekávaného Mesiáše. To byl i důvod, proč byl celý Jeruzalém vzrušen.

Podobně i my máme mávajícími ratolestmi a zvoláním Hosana upozornit na toho, kdo je Mesiášem. Nemá však zůstat jen u liturgického gesta, ale toto gesto se má stát naším životním postojem.

P. Pavel Kopeček, farář v Podolí

VELIKONOCE - TRADICE A SYMBOLY

Beránek

Beránek je jedním z nejstarších a nejčastějších symbolů a bývá používán ve více významech. Ve velikonoční symbolice představuje Krista - ukřižovaného a zmrtvýchvstalého. Toto znamení má svůj původ ve starozákonních předobrazech: beránek obětovaný Abrahámem místo Izáka (Gen 22, 13), Hospodinův služebník podobný obětnímu beránkovi z Izaiášova proroctví (Iz 53, 7) a především beránek, jehož krev ochránila domy Izraelitů při vyhlazování všeho prvorozeného v egyptské zemi (Ex 12). V Novém zákoně je obraz Krista jako Beránka Božího na mnoha místech potvrzen a ještě rozveden. Kristus je pravý velikonoční beránek, beránek bez vady a poskvrny (tj. hříchu), který vykoupil lidi za cenu své krve (1 Kor 5,7; 1 Petr 1,19; Zj 5,9). Bývá zobrazován s různými vysvětlujícími znameními. Kříž stojící za beránkem je znamením vítězné smrti; někdy je nahrazen praporem se slovy "Pokoj vám" či "Aleluja" a nebo bílou vlajkou s červeným křížem, znamení vítězství nad smrtí. Bývá ověnčen palmami, symbolem mučednictví a vítězství; také je někdy zobrazován s řeckými písmeny Alfa a Omega, jež jsou symbolem jeho věčného života. Čtyři prameny vytékající ze skály, na níž beránek někdy stojí, představují milost vykoupení, která se rozlévá z kříže na všechny světové strany. "On, (Kristus) se jednou provždy stal naším Beránkem, naším obhájcem u tvého (Božího) trůnu. On - Beránek obětovaný - už neumírá, Beránek zabitý žije na věky." (z preface 4. velikonoční)

Vejce

Vejce je všeobecně rozšířený symbol života a plodnosti. Často se objevovalo v mytologických představách, v alchymii a také při pohanských oslavách jara. Pro křesťany se vejce stalo symbolem zmrtvýchvstalého Krista; mládě narozené z vejce připomíná Krista vycházejícího z hrobu. Ve středověku vejce sloužila také ke splácení

nájmů, jedním z termínů plateb byly i Velikonoce. Velikonoční vejce se vybírala také jako dávka pro kostelníka a ministranty.

Zajíc

Podle lidové víry zajíc nikdy nespí. V některých knihách se píše, že zajíc nemá oční víčka a při spánku pouze obrátí pupilu nahoru, jinde se toto vysvětlení popírá a uvádí se jiné: ocitne-li se zajíc v nebezpečí, zůstane na svém místě a přitiskne se k zemi, takže to vypadá jakoby spal s otevřenými očima. Ať už je to tak či onak, pro křesťany se stal zajíc symbolem zmrtvýchvstání: Jako "stále bdící" jim připomínal Krista, který přemohl spánek smrti a vystoupil z hrobu do věčného života. Někde se pekl chléb v podobě zajíce, později se doprostřed vsazovalo vejce.

Další symboly zmrtvýchvstání

V křesťanském starověku i středověku byla velikonoční symbolika mnohem bohatší. Vzkříšeného Krista představovaly nejrůznější symboly, většina z nich se však přestala používat nebo se jejich význam měnil. Připomeňme si např. fénixe, páva či orla, kteří podle legendy dostávají život z popela, takže připomínají zmrtvýchvstání; dále čápa či vlaštovku, vracející se z teplých krajů a připomínající tak návrat ze smrti do života, nebo ledňáčka, o němž se věřilo, že každoročně mění své peří, takže se stal znamením obnoveného života. Používal se také symbol slimáka, který na jaře proráží víčko ulity, a kohouta, který ohlašuje příchod nového dne - vítězství světla nad temnotou. Zmrtvýchvstalého Krista zobrazoval také pštros, který klade svá vejce do písku, kde se působením tepla otevírají. Zmrtvýchvstání symbolizovaly také ryby, které Kristus pojedl s apoštoly, když se jim po svém zmrtvýchvstání zjevil ve večeřadle (Lk 24,36-43). Ve Francii se symbolem Velikonoc stala na jaře rozkvétající sněženka, jejíž jméno paquette připomíná francouzský název Velikonoce Paques.

Aleluja

Velikonoční liturgie je charakteristická také častým radostným Aleluja (antifony, odpovědi k žalmům, sekvence, dvojité aleluja při propouštění lidu atd.). Aleluja převzali křesťané z židovské liturgie, kde má význam radostného, slavnostního pokynu k svěcení největších židovských svátků. Aleluja je hebrejský výraz složený z hallev - jah = chvalte Jahve (Pána). V Písmu svatém se vyskytuje na začátku nebo na konci některých žalmů (106, 111-113, 146-150) a čtyřikrát je uvedeno v knize Zjevení sv. apoštola Jana (Zj 19, 1-6).

Žehnání pokrmů na Boží hod

V dřívějších dobách byla postní praxe církve přísnější. Půst zdrženlivosti od některých pokrmů byl uložen po celou dobu postní a kromě masa se vztahoval také na vejce a sýr. Přechod od postu k radostnému velikonočnímu hodování byl tedy mnohem výraznější

než dnes a byl doprovázen četnými liturgickými i mimoliturgickými zvyky. V 10. století se objevuje žehnání pokrmů při velikonoční slavnosti, které se v mnoha místních církvích zachovalo až dodnes. Žehnání se konalo buď přímo při mši na Hod Boží velikonoční, někdy také před nebo po ní. Žehnaly se jednak pokrmy, které byly v postu zapovězeny a dále také beránek, mazanec, chléb a víno. Vedle praktického významu - pozvolný přechod k normální, tučnější stravě - má toto žehnání především význam symbolický. Je znamením velikonočního vítězství: hřích a smrt jsou přemoženy, můžeme ukončit půst a radovat se. Zmrtvýchvstalý Kristus nás zve na eucharistickou hostinu a svojí přítomností chce prozářít také naše domovy. Eucharistická slavnost má tak své pokračování v agape - v bratrské hostině ve společenství věřících.

“Pane, po svém vzkříšení ses zjevil svým učedníkům a jedl jsi s nimi. Také nás zveš k svému stolu a slavíš s námi hostinu. Prosíme tě, dej, ať i tyto pokrmy jsou nám znamením tvého požehnání a tvé lásky. Přijmi pozvání do našich domovů. Zůstávej s námi a dej, ať stále zakoušíme tvou přítomnost a tvé požehnání. Posiluj v našich domovech vzájemnou lásku, která pramení z tvého velikonočního vítězství nad smrtí, zlem a hříchem. Doved' nás všechny až k stolu nebeské hostiny, kde žiješ a kraluješ na věky věků.“ (žehnací modlitba)

KURS PRO SPOLUPRACOVNÍKY

V sobotu 5. března 2005 ukončilo osm členů naší farnosti Kurz pro spolupracovníky ve farnosti. Pět po sobě následujících sobot probíhala setkání formou dálkového studia v sále nové budovy školky Školských sester ve Slavkově. Celkem se kurzu zúčastnilo okolo 60 posluchačů z děkanství modřického, slavkovského a hustopečského.

Každou sobotu byla probírána témata (věrouka, církevní právo, liturgika, modlitba, společenství farníků a život ve farnosti) s jiným přednášejícím knězem. V rámci těchto jednotlivých celků se každý posluchač mohl setkat s tématem pro něho blízkým nebo zajímavým (eutanázie, služba ženatých jáhnů, zpovědní zrcadlo pro manžele, ...). Základním mottem, od kterého se jednotlivá témata odvíjela, byl verš z Písma svatého: „Ti, kteří přijali jeho slovo, byli pokřtěni a přidalo se k nim toho dne na tři tisíce lidí. Vytvrvali poslouchali učení apoštolů, byli spolu, lámali chléb a modlili se.“ (Sk 2, 41-42).

V rámci jedné sobotní přednášky jsme směli nahlédnout za zdi nově vybudovaného kláštera školských sester ve Slavkově. Klauzura pro nás zůstala pochopitelně tabu.

Celý kurz byl ukončen dvěma písemnými testy. Všichni posluchači pak obdrželi osvědčení.

Kurz nám poskytl a upevnil základní orientaci pro službu ve farnosti, určitě obohatil naše vědomosti v oblasti duchovního života a mnohým pomohl dosadit více duchovního prostoru do právě probíhající postní doby.

Marie Králová, Markéta Staňková

PROŽÍVÁME ROK FARNOSTI

Jaké je poslání farnosti i každého jejího člena?

1. vydávat svědectví o Kristu
2. slavit liturgii a žít z ní
3. vytvářet živé společenství, jehož středem je Pán
4. pomáhat potřebným bez ohledu na to, jsou-li věřící, nebo ne

Jaké jsou prostředky k plnění tohoto poslání?

1. modlitba: pravidelně se modlíme, ať už sami, v rodinách nebo společně ve farnosti; nezapomínáme na modlitbu za farnost
2. aktivní život ve společenství farnosti: oživení svátostného života, slavení neděle a svátečních dnů, vnímání podnětů Ducha Svatého, otevřenost vůči duchovnímu správci farnosti
3. přijetí Božích přikázání a jejich naplňování v každodenním životě: snaha žít naplno evangelium tam, kde vykonáváme své osobní povolání
4. ochota a snaha sžít se v jediné společenství farnosti: pečujeme o kulturu mezilidských vztahů, snažíme se vyvarovat toho, co ubíjí život farního společenství (např. závist, stranictví, pýcha, sobectví, špatný příklad, lenost a pohodlnost, neustálé kritizování toho, co se ve farnosti děje, šíření pomluv a odsuzování druhých)
5. vnímavost pro potřeby lidí, s nimiž vytváříme lidskou společnost
6. úsilí osvojit si ducha vzájemné služby

***Životaschopnost farnosti závisí na tom,
jak úzce se budeme snažit žít ve spojení s Pánem Ježíšem, hlavou církve,
a s jakou vytrvalostí budeme hledat jeho přítomnost v našich bližních.***

JAK DOPADL PLES?

V pátek 28. ledna se konal na Orlovně v Jiříkovicích 1. farní florbalový ples. Přinesl několik zajímavostí. Kromě tance přišly ke slovu také scénky a soutěže, převážně samozřejmě s florbalovou tematikou. Hudbu obstaral DJ Radek Habáň, kterého většina našich čtenářů zná z rádia Proglas. Rozhovor s ním přinášíme na jiném místě.

V programu také vystoupila s irskými tanci taneční skupina z Tišnova, kde bylo předcházející působiště otce Miloše.

Stěny sálu byly vyzdobeny fotografiemi z farních turnajů a ligy. Většinu návštěvníků plesu tvořili hráči a hráčky družstev, které můžete vídávat od jara do podzimu na farním hřišti. Výtěžek plesu byl určen právě na jeho rekonstrukci. Se záměrem rekonstruovat hřiště seznámil všechny přítomné pan farář, který také požádal přítomné o podporu tohoto díla modlitbou, prací i finančními příspěvky.

Závěrem můžeme říct, že se 1. farní florbalový ples vydařil. Děkujeme všem, kdo pomáhali při jeho přípravě a všem, kdo přispěli do tomboly.

Fotografie z plesu najdete na internetových stránkách naší farnosti na adrese www.farnostslapanice.com

A na závěr se ptáme: Jak jste se připravoval(a), jak jste prožíval(a), případně jak hodnotíte 1. farní florbalový ples?

Pavel Horák, který přišel s nápadem ples uspořádat a který jej připravoval a uváděl:

Samotnou přípravu plesu bych rozdělil do dvou částí. První byla čistě v rovině duchovní, kde skrze modlitbu jsem poznal, že připravovaná akce bude přínosem pro celou farnost. Do druhé fáze bych zařadil veškeré organizační záležitosti. Nebylo jich zrovna málo, ale za přispění těch, kteří se pro tuto myšlenku také nadchli, se vše podařilo zajistit. Za to patří samozřejmě všem nemalý dík. V neposlední řadě bych nerad opomenul moji švagrovou Ivanu, která byla mojí pravou rukou.

Samotné prožívání plesu bylo vlastně jakousi třešničkou na dortu. Já osobně jsem měl opravdovou radost ze skutečnosti, že večer strávený na Orlovně v Jiříkovicích byl večerem naplněným a zdařilým, což se dalo vypožorovat z atmosféry, která tam panovala.

Myslím si, a jsem o tom přesvědčen, že se zde začala rodit nová tradice naší farnosti. Dá-li Pán, rádi bychom totiž v roce 2006 uspořádali ...

Ivana Horáková, která ples připravovala a uváděla:

Bylo pro mě radostí spolupracovat s tak skvělými lidmi! Znovu a hlouběji jsem si uvědomila, že největší radosti, humoru a potažmo úspěchu člověk dosáhne jedině v týmu a to je v současné atomizované kultuře stále potřeba pociťovat. Díky pořadatelům, díky vám, milí hosté!

P. Miloš Mičánek, farář:

Co se týká přípravy na ples, tak jsem se snažil být k ruce Pavlovi a Ivě a snažil jsem se aspoň střelnými modlitbami pamatovat na to, aby to bylo opravdu setkání, které by obohatilo jednotlivé hosty plesu a tím i život farnosti. Podle mého názoru i podle ohlasů, které se ke mně dostaly myslím, že takovým se farní florbalový miniples opravdu stal a jsem vděčný za to, že tato myšlenka plesu přišla, a že se podařila zrealizovat.

A jak to viděli návštěvníci plesu?

Miroslav a Marie Královi, vítězové taneční soutěže s florbalovým míčkem (na snímku):

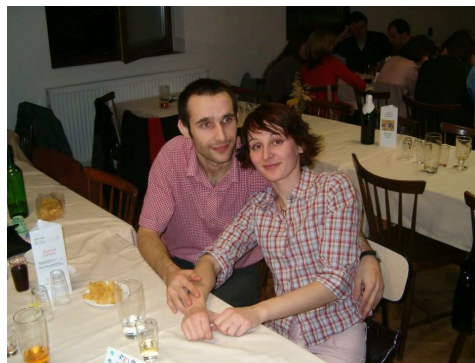
Myšlenka uspořádat florbalový ples byla velmi dobrým nápadem ke sjednocení farního společenství. Ples se nám moc líbil, včetně bohatého programu. Všem, kteří tento ples připravili, patří velký dík za kvalitně odvedenou „práci“.

Markéta Remešová:

Ples byl naprosto úžasný. Celý večer jsem opravdu silně cítila, že někam patřím. Byla to perfektně připravená akce, na které se sešla spousta lidí. I když někoho znám třeba jen od vidění, nebyl mi tam nikdo cizí a ke všem jsem měla najednou nějak blíž. Myslím, že taková událost lidi sblížuje. Čas utekl rychle a když jsem se v noci vrátila domů, usínala jsem s úsměvem na tváři i na duši.

Kamila Válková a Stanislav Polách:

Jak jsme se na florbalový ples připravovali? Musíme přiznat, že přípravu jsme trochu podcenili. Staník mohl více trénovat a byl by králem střelců ☺. A jak jsme ples prožívali? Stačí se mrknout na naši společnou fotku ☺. Prostě super!

Vojtěch Jachymiák

Na farní ples jsem se velmi těšil a byl jsem rád, že se můžu setkat s přáteli a příznivci florbalu i mimo hřiště.

Organizace i program plesu byl perfektní. Pořádně jsem si to užil a doufám, že za rok bude další.

Josef Zemánek:

Podle mého názoru se ples velmi vydařil. Líbilo se mi na tom, že tam byli občané všech generací a hrála tam hudba nejen plesová. Prostě supr!!

MŮJ KONÍČEK

První farní florbalový ples je úspěšně za námi. Za pořadatele můžeme říct, že jsme byli velmi spokojeni jak účastí, tak i následnou atmosférou. Na její intenzitě se svou velkou měrou podílel nepatrný člověk, skromný rozhlasák, redaktor a moderátor Radia Proglas Radek Habáň přezdívaný Habža, Habošek, Hab. Z lidí, které jsme měli možnost poznat na první pohled nijak nevyčnívá, spíš naopak. O sobě mluví málo a když, pak s humorem a nadsázkou, čímž posluchače umí rozesmát. Je to především velký kluk, který si umí hrát; při akcích v terénu i v rozhlase vycítí, co atmosféra právě žádá a tím je vlastně vzácný. Cítí s ostatními a sám zůstává upozaděn. Tady jej představujeme trochu blíže slovy, jež nám sám napsal.

1) Radku, někteří z našich farníků se s tebou nedávno setkali na 1. farním florbalovém plese na Orlovně v Jiříkovicích. Jak jsi tuto akci vnímal ty sám, jako DJ?

V Jiříkovicích to žije! Tedy taky florbalem. Lidi se ten večer přišli bavit. Někde chtějí, aby byli baveni. To je pak neštěstí. Ještě teď po měsíci si vybavuju to napětí při stělbě na branku. To mě přišlo jako super - na plese. A taky se mně líp hraje v komornějším prostředí (menším sále). A v Orlovně to tak bylo.

2) Mnozí čtenáři Okénka tě pak znají z Radia Proglas. Co tě na rozhlasové práci nejvíce baví?

Už od svých čtrnácti jsem toužil být moderátorem. Splnilo se mi to ani ne o deset let později! No super! Je to můj splněný sen. Proto si do práce chodím odpočinout. Kdo by to nebral? Proto si možná lidi klepou na čelo, když jim řeknu, že rád štípu dřevo a hážu

lopatou. Ale abych se vrátil k otázce. Baví mě vlastně všechno. A asi nejvíc výroba srandovních jinglů (hudba + ruchy + slogan...) do našeho vysílání.

3) Jak již bylo vzpomenuáno, kromě rozhlasového moderování rozdáváš lidem dobrou náladu na diskotékách a jiných společenských akcích co by DJ. Jaká byla tvá cesta k tomuto tvému velkému koníčku?

Koupě kazeťáku, poslech skupiny Alphaville na školním táboře v Tatrách, diskotéka pro spolužáky v osmičce a pak se to rozjelo. Do teď se to nezastavilo.

4) Jakou hudbu máš ty sám nejraději?

Každý týden se zamiluju do něčeho jiného. Abych byl konkrétní. Tento týden (7. týden 2005, pozn. red.) poslouchám Traband a CD Hyjé!

5) Také je o tobě známo, že si píšeš svůj osobní Deníček veselých historek, můžeš se s námi o některou z nich podělit?

Kdysi v roce 1997 jsme se jako rádio zúčastnili mezinárodního turnaje rozhlasových stanic v kopané. Rozhodli jsme se zvítězit ☺. Hned v prvním zápase proti Slovenskému rozhlasu Bratislava jsem vstřelil naši první branku! Bomba! Jenže byla vlastní!!! A když řeknu, že to byla naše jediná branka na turnaji, musí být každému jasné, jak jsme dopadli. Výsledky 0:4, 0:3, 0:5 a 0:3 hovoří za vše. Na druhý den zpět do rádia z našeho mužstva nepřišel nikdo. Ne že bychom se studem propadali, ale brankář měl zlomený prst, jeden měl něco s krční páteří, dalšímu bylo zle od žaludku... a já měl nateklé koleno jako kopačák. S klukama jsme se rozhodli, že příště jedem znovu a zvítězíme ☺.

Za rozhovor děkují Ivana a Petr Horákovi

DOŠLO PO UZÁVĚRCE VÁNOČNÍHO ČÍSLA

Milí farníci,

zdravím vás všechny z Bulharska. Nevím, jestli si na mne ještě pamatujete. Asi před 10 lety jsem byl ve Šlapanicích jako přednovic společně s Honzou Blahou, Ladou Findou, Martinem Sittem a Petkou Matulou. Čas se nezastavil a já jsem byl před dvěma roky vysvěcen na kněze a nyní se od listopadu nacházím v Bulharsku, kde jsem již prožil svoji dvouletou salesiánskou praxi jako

bohoslovec. V Bulharsku společně ještě s dalšími třemi spolubratry působíme ve východním obřadu (řeckokatolický obřad). Jarda Topinka z vaší farnosti mne poprosil, jestli bych vám nenapsal něco o slavení Vánoc v Bulharsku.

Vánoce jsou pro Bulhary, stejně jako u nás, především svátkem, který se slaví v rodinném kruhu. Tento den je postním dnem jako i předešlé dva dny. Štědrý večer začíná tím, že otec rodiny zapálí kadidlo a obchází s ním po celém bytě a na konec se s tímto kadidlem požehná i štědrovečerní stůl. Ten je prostřen s postním jídlem, kterého podle tradice musí být lichý počet. Mezi tradiční štědrovečerní jídla patří srma (v zelném nebo ve vinném listě je zabalena rýžová směs), fazolová polévka, marmelády, různé druhy ovoce... Na rozdíl od naší tradice se tento den nejí kapr. Kapr či jiná ryba se zde jí na svatého Mikuláše, který je patronem mořeplavců a podle jedné z legend při jedné ze svých cest na moři v jeho lodi během bouře vznikla díra, kterou začalo do lodi pronikat voda a svatý Mikuláš tuto díru utěsnil pomocí jednoho kapra a tím zachránil loď před potopením. Proto tento den se zde v Bulharsku jí kapr.

První chod při štědrovečerní večeři je takzvaná „pitka“. Je to veliký koláč, v kterém je zapečena jedna mince. Otec rodin, nebo nejstarší muž domu tuto „pitku“ láme. První díl se odloží pro Boha, druhý pro dům a zbytek „pitky“ se rozláme ostatním přítomným. Kdo najde ve své části minci, znamená to, že pro něho celý příští rok bude hojný.

Po večeři se v některých rodinách rozbíjejí tři ořechy. První ořech symbolizuje minulost, druhý přítomnost a třetí budoucnost. Kvalita ořechů pak ukazuje, jaké bylo či bude dané období života.

Po štědrovečerní večeři by mělo vše zůstat na stole pro zemřelé. Podle tradice se ze stolu může uklízet až druhý den ráno. Tím pro Bulhary končí Štědrý večer, protože zde většinou nemají večerní mše. Též tradice nadělování dárků v tento den není tolik rozšířená jako u nás. Poslední dobou se čím dál více začíná objevovat i vánoční stromek, což dříve nebylo zvykem.

Tak nějak se slaví Vánoce v Bulharsku. Zde, stejně jako i v Čechách, základem tohoto svátku pro nás křesťany je narození Krista. Na závěr bych vám chtěl popřát, ať máte odvahu i během letošních Vánoc pozvat narozeného Krista do vašich domovů a do vašich srdcí.

V modlitbě provází a žehná

Petr Cvrkal

Petr Cvrkal SDB se narodil se 19. srpna 1967 v Boskovicích jako první dítě rodičů Ludmily a Františka Cvrkalových.

V letech 1974 – 1983 navštěvoval základní školu v Boskovicích. V září 1983 nastoupil ke studiu na gymnázium. Po úspěšném složení maturitní zkoušky byl v roce 1987 přijat na VŠ zemědělskou v Brně, kde byl roku 1991 promován inženýrem zemědělství.

Ve 24 letech odešel do Šlapanic, kde začal salesiánský přednoviciát. Poté 15. srpna 1992 vstoupil do salesiánského noviciátu v Hodoňovicích u Frýdku-Místku, kde o rok později složil své první řeholní sliby.

Následující dva roky prožil v Praze – Dolních Počernicích, studiem Pedagogické fakulty Univerzity Karlovy a později i fakulty teologické.

V roce 1995 odchází na dva roky salesiánské praxe do Bulharska.

Po návratu pokračuje ve studiu teologie na Jihočeské Univerzitě v Českých Budějovicích, kterou úspěšně zakončil roku 2001 a byl mu přidělen titul Magistr teologie.

V sobotu 23. června roku 2001 byl v olomoucké katedrále otcem biskupem Josefem Hrdličkou vysvěcen na jáhna a o rok později, 29.6.2002, v Brně-Žabovřeskách na kněze.

Poté odchází do Říma, kde studuje na Salesiánské univerzitě pastorační mládeže. Odtud odchází na salesiánskou misii do Bulharského Kazanlaku, kde působí od roku 2004 doposud.

Připravil Jaroslav Topinka

OHLÉDNUTÍ ZA DĚTSKÝM KOLEDOVÁNÍM

aneb - začátek tradice?

Na neděli 2. ledna 2005 si děti ze šlapanické farnosti připravily pro ostatní malé překvapení. Po odpolední pobožnosti, vedené otcem Milošem, zahrály známé koledy, které zazněly na různé nástroje podle toho, na co se děti učí hrát - na flétny, housle, trumpetu a dokonce i na varhany. Hrály je děti malé i starší, začátečníci i zkušenější, jednotlivci i skupinky složené ze sourozenců nebo příbuzných, zapojili se i rodiče.

Na závěr děti z Vrčky utvořily Betlém a ten za doprovodu varhan a zpěvu rozpochybovaly. Společným zpěvem koledy Narodil se Kristus Pán se všichni společně a důstojně rozloučili s Vánoční dobou.

Ráda bych jménem dětí poděkovala všem, kteří na tuto pobožnost a koledování přišli. Cílem dětí bylo potěšit ostatní. Podobně bychom se mohli v kostele sejít i příští rok a do koledování by se mohly zapojit i další rodiny.

Mohla by to být pěkná tradice...?

Hana Drlíková

PODĚKOVÁNÍ ZA TŘÍKRÁLOVOU SBÍRKU

Milé sestry, milí bratři, milé děti,

výtěžek letošní Tříkrálové sbírky na území brněnské diecéze dosáhl rekordní výše. Celková částka vykoledovaná v brněnské diecézi je 12 076 275 korun (téměř o 2,5 milionu více ve srovnání se sbírkou loňskou). K celkové sumě, která byla vykoledována v charitách brněnské diecéze, bude v jarních měsících připočten ještě výnos ze složenek a ostatních darů (v loňském roce to byla pro brněnskou diecézi částka kolem 378 tisíc).

Po diecézi letos putovalo koledovat 2 350 „tříkrálových“ skupinek, což je téměř o 600 koledníků více než v roce 2004.

Děkuji vám všem, kteří jste se vydali na cestu nejen do našich domovů, ale především na cestu k lidským srdcím. Děkuji vám za ochotu pomoci potřebným, děkuji i za to, že jste se nenechali odradit mrazem, nevlídným počasím ani nevlídným přijetím. Vám organizátorům děkuji za čas věnovaný přípravě této akce i jejímu vyhodnocení. A mé upřímné poděkování patří také vám všem, kteří jste do sbírky přispěli. V naší diecézi výtěžek sbírky podpoří více než čtyři desítky záměrů charitní činnosti na jižní Moravě.

V modlitbě vás provází váš

+ biskup Vojtěch

Výsledky Tříkrálové sbírky v našich farnostech a porovnání s loňským rokem:

	2004	2005
Šlapanice	78 036,00 Kč	89 185,50 Kč
Prace	21 774,00 Kč	21 485,00 Kč
Podolí	27 151,50 Kč	33 600,00 Kč

ROZHOVOR S P. ZDENKEM WASSERBAUEREM

V pátek 18. února se konala ve šlapanickém kostele postní duchovní obnova, kterou pro naši farnost připravil a vedl P. Zdenek Wasserbauer, spirituál kněžského semináře v Praze. Při této příležitosti jsme jej požádali o rozhovor.

1. *Spirituál se stará o duchovní formaci kandidátů kněžství. V čem vlastně spočívá tato formace?*

Spirituál se má na prvním místě snažit rozvíjet duchovní schopnosti kandidátů kněžství a jejich vztah ke Kristu, poněvadž tento vztah je absolutně nutným klíčem pro pochopení všech aspektů Kristova kněžství, které bude tento kandidát na sebe neodvolatelně přijímat. Mojí prvořadou povinností je tedy být bohoslovcům co nejvíce k dispozici pro duchovní rozhovory a slavení svátosti smíření. Snažím se o to, aby mohli kdykoli přijít a o všem, co prožívají, co se jim honí hlavou, co je trápí, co pokazili, z čeho mají obavy..., se mnou otevřeně hovořit. Rozmlouváme spolu o jejich životě modlitby, o prožívání mše svaté, o četbě Písma svatého a jiné duchovní četbě, o studiu, o vztahu k lidem, atd. Kromě toho mám pak pro jednotlivé ročníky pravidelné přednášky

o duchovním životě, o modlitbě, o rozlišování jejich povolání, o celibátu, o kněžství, atd.

2. *Připravují se kandidáti kněžství ve škole či v semináři i nějak prakticky na své povolání?*

Praktická příprava kandidátů kněžství probíhá na více rovinách. Těžiště této přípravy přesouváme na letní prázdniny, kdy mají bohoslovci povinnost být zhruba 4 týdny se svým farářem a další asi 4 týdny podle ročníku buď v diecézním centru mládeže nebo na nějaké akci s mládeží nebo v hospici pro umírající, v nemocnici, domově důchodců... nebo také na nějaké faře u kněze určeného biskupem. Ale také během akademického roku mají např. řečnickou praxi, praxi v týmové práci, praxi v práci s rómskou komunitou, praxi v pastorační povolání nebo také pobyt na faře. Skupina bohoslovců jezdí už několik let pravidelně do vězení nebo chodí do domovů důchodců.

3. *Mají bohoslovci kromě duchovního zázemí v semináři možnost také sportovat nebo se věnovat jiným aktivitám?*

Právě v tyto dny, kdy jsem zde u vás ve Šlapanicích, je skupina bohoslovců s ostatními studenty týden na horách, stejně jako třeba v létě jedou na týdenní „čundr“ na kolech. V semináři pak máme malou tělocvičnu nedávno dovybavenou o posilovací zařízení. Jednou týdně mohou jít plavat do zamluveného bazénu. Sám je pak rád vytáhnu na celodenní nedělní pěší výlet nebo pořádnou projížďku na kole. Kluci pak pravidelně hrají také fotbal. Z jiných aktivit mne teď napadá třeba výuka náboženství v některé pražské farnosti, účast vedení skautského oddílu nebo návštěvy různých kulturních akcí.

4. *Co by mohli naši čtenáři a vlastně všichni farníci udělat pro svůj duchovní život a jeho obnovu v podmínkách rodiny, zaměstnání a dalších „světských“ starostí?*

To je nesmírně široké téma, takže zmíním pouze dva momenty. Je neoddiskutovatelné, že dnes víra žije a předává se dalším generacím tam, kde křesťané žijí spolu, scházejí se (a to nejen na mši svaté!), sdílejí se, pomáhají si, spolu se modlí a čtou Boží slovo, spolu si zazpívají a také spolu jedí a pijí. Proto bych všechny povzbudil k hledání dalších křesťanů přibližně stejné věkové kategorie, se kterými by se začali pravidelně scházet. Druhým momentem je pak pravidelná, pozorná, rozjímavá četba Písma svatého. K tomu nás církev po II. Vatikánském koncilu neustále vybízí. Dovolím si tvrdit, že pro duchovní život je toto stejně důležité, jako třeba modlitba. Všichni víme, že máme denně prožívat svůj vztah s Bohem v modlitbě; kež bychom se naučili pravidelně se s Ním setkávat také v Jeho slově.

Rozhovor připravil Rudolf Staněk

NEJEN CHLEBEM ŽIJE ČLOVĚK

... aneb Farní knihovna se otevírá!

Vítejte všichni čteníchtiví, příznivci pestrobarevných knih, zvědaví čtenáři publikací, svazků a svazečků! Rádi vás zveme do farní knihovny, která v uplynulém čase doznala několika změn a doplnění. Mezi starými svazky, jež potěší zřejmě letité čtenáře, se objevuje většina dalších knih vonící novotou, čekajících na vaše vypůjčení. Vybírat můžete zatím v uvedených rubrikách a doufáme, že vám opečovávané kousky udělají radost.

B – biblistika	P – psychologie, pedagogiky, vztahy
DŽ – duchovní život, exercicie	S – spisy svatých
C – cestování, místopis, průvodce	T – teologie, náboženství, encykliky, katechismus
D – dějiny	U – umění
F – filosofie	Ž – životopisy
K – koníčky (kuchařky, zahrada, cestopisy)	
M – přípravy ke svátostem, modlitby, zpěvníky	

Prozatímní půjčovní doba: **pátky 16 -17.30 h, neděle po 9. mši svaté.**

Poprvé se knihovna otevře o Slavnosti Zmrtvýchvstání Páně, v neděli 27.3.2005.

Na setkání s vámi se těší Lenka Klašková a Ivana Horáková

PŘEDSTAVUJEME KNIHU

UPŘÍMNÁ VYPRÁVĚNÍ POUTNÍKA SVÉMU DUCHOVNÍMU OTCI

Na toto dílo nacházím časté odkazy při četbě duchovní literatury nyní i několik let zpátky. Vzniklo v první polovině devatenáctého století pravděpodobně z pera více autorů. Až loni se mi podařilo je získat jako dotisk prvního vydání nakladatelství Refugium Velehrad Roma s.r.o za cenu 290 Kč. Na překladu z ruštiny a celkové jazykové úpravě knihy se významně podílel náš farník, Petr Vítámvás z Ponětovic. Svého času byla též kniha prezentována na křesťanském Rádiu Proglas ve formě čtení na pokračování.

Na jednoduchém, poutavém příběhu života obyčejného ruského člověka-poutníka, který hledá naplnění biblických příkazů neustálé modlitby, je postavena učebnice duchovního života. Poutník (asi třicetiletý) se zpočátku vnitřně trápí nad tímto problémem, marně hledá u lidí odpověď. Nakonec však přece jen nachází u zkušeného starce. Ten se stává i jemu duchovním rádcem, učitelem, průvodcem. Naučí ho

jednoduché modlitbě, která se dá vyslovit jedním nádechem a výdechem. Do přednesu postupně zapojuje rytmus srdce, polohu těla, emoce, pocity, prostě celou osobnost. Tímto trpělivým cvičením a milostí Boží se mu modlitba stává nepřetržitým tokem myšlenky od probuzení až do ulehnutí, budí ho i ze spánku. Poutník dostává „abstáky“ po modlitbě, musí-li ji přerušit. Otvírá se mu cíl, který hledal.

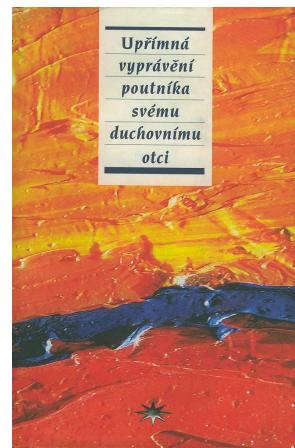
Starec umírá, ale příběh nekončí. Poutník se zdokonaluje a vyměňuje si zkušenosti s lidmi, které potkává. Všechno nejde hladce, modlitba má své těžkosti, úskalí i slepé cesty. V tomto příběhu můžeme nalézt i způsob každodenního života v tehdejší Rusku, t.j. jinou kulturu, jiné náboženství, jiný způsob myšlení.

Proto vydavatel připravil průvodce knihou: Ediční studii teologa Richarda Čemuse, předmluvu kardinála Tomáše Špidlíka, časté vysvětlivky a odkazy, srovnání východních a západních otců. Celá kniha tak nabízí poklady východních křesťanských církví, o kterých nám možná nikdo dříve z „opatrnosti“ ani neřekl.

K přečtení bych ji doporučil každému, kdo se chce pokusit vnořit do rozjímavé modlitby. Zájemce najde inspiraci, žádný zaručený návod, žádnou zázračnou formulku nebo snad zaklínadlo. Myslím však, že touha po tom, mít svou mysl neustále u Boha, svůj zázrak učiní.

Modlitba ruského poutníka má mnoho dalších přívlastků a jmen: Modlitba srdce, Modlitba Ježíšova, hesychastická,... . Provází i dnes celou pravoslavnou Rus a duši člověka, který jí podlehl: PANE JEŽÍŠI KRISTE, SYNU BOŽÍ, SMILUJ SE NADE MNOU HRÍŠNÝM, PANE JEŽÍŠI KRISTE, SYNU BOŽÍ, S Znáte ji?

Ivo Blažek

PERPETUA A FELICITA

Severní Afrika byla v době starého Říma velkou obilnicí Říma. Jedno z tamních kvetoucích měst bylo Kartágo, druhé Leptis Magna. V nich bylo i postaráno pro obveselení obyvatelstva. Ve velkých arénách byli gladiátory odsouzení popravení nebo předhazováni divokým šelmám.

Kartágo bylo ve 3. punské válce v l. 149 –146 př. Kristem dobyt a srovnáno se zemí, ale později zase vystaveno. V r. 193 se stal rodák z Leptis Magna Septimus Severus římským císařem a pro upevnění své moci dal z města Ktepsilon vyvraždit 100 000 obyvatel. Brzy nato rozpoutal páte pronásledování křesťanů. Zakázal pod trestem smrti římským občanům konvertovat ke křesťanství a chtěl tím novou víru zcela vymýtit.

Dne 2. března 202 uspořádal císař v Kartágu na počest svého syna obrovské představení s dravou zvěří. Do pronásledování se dostaly i Perpetua a Felicitita. Perpetua byla otrokyně, Felicitita pocházela ze vznešeného rodu. Obě byly katechumenkami a byly připravovány na křest a vyučovány v Písmě svatém. Byly však zatčeny, ale na cestě do vězení ještě pokřtěny, což rozzuřilo císaře ještě víc. Perpetua nesla na cestě do vězení svého synáčka, Felicitě se narodilo ve vězení děvčátko. Perpetuin otec se pokusil svou dceru odvrátit od křesťanství, aby ji zachránil, ale Perpetua a Felicitita se hrdinně odevzdaly svému osudu. Jejich víra v Boha znamenala pro ně víc, než jejich život. Na představení v aréně byly obě ženy zaživa předhozeny divokým šelmám za potravu. Když i přes nejtěžší zranění ještě žily, vrazili jim katani dýku do krku. Neznámí lidé mučednice pochovali, ale brzy byl nad jejich hrobem postaven kostel. Zbytky baziliky byly po staletích objeveny.

Obě mučednice byly přijaty do římského kánonu. Císaři Septimu Severovi se křesťanství vymýtit nepodařilo.

Jejich památka připadá na 7. března.

Vilém Sitte

RECEPT

Vaše praktická vzpomínka na Radka Habáně v podobě poledního oběda:

Haboškovy špagety (pro čtyřčlennou rodinu)

Suroviny: 1 balíček špaget, 6-8 vajec, 3 větší cibule, kečup

Příprava: Na oleji dozlatova osmažíme cibulku, přidáme vejce. Běžným způsobem uvaříme v osolené vodě špagety. Servírujeme porci špaget s naběračkou „smažínky“ a dochutíme kečupem.

TÁBOR PRO DĚTI - NÁMĚŠŤ 2005

Tak, jako v minulých letech, i letos proběhne v létě stanový tábor pro děti v Náměšti nad Oslavou. Ubytování je ve stanech s dřevěnou podsadou po dvojicích. Tábor je pořádán pod záštitou sdružení PETROV Brno a je určen pro děti od 2. do 9. třídy (po domluvě možno i od 1. třídy)

Cena tábora je 1 800,- Kč, členové sdružení PETROV budou mít slevu.

Jednotlivé termíny jsou:

1.turnus	9.7. - 23.7.
2.turnus	23.7. - 6.8.
3.turnus	6.8. - 20.8.

Přihlášky je možno vyzvednout v žebračce kostela ve Šlapanicích, na faře nebo u Petra Machaina, Palackého 18, Šlapanice, tel. 544 245 888, 603 725 325, kde vám též budou poskytnuty případné bližší informace. Přihlášky je třeba odevzdat do neděle 1. května 2005, po tomto datu mohou nastat problémy u těch, kteří požadují příspěvky od svých zaměstnavatelů. Pokud dojde k naplnění turnusu, může být jeho uzávěrka i dříve, stejně tak, pokud bude volno, je možné se přihlásit i později.

Petr Machain

POZDRAV Z KNĚŽSKÉHO SEMINÁŘE

Milí farníci,

naši bohoslovci si každý den před ranní modlitbou připomínají konkrétní farnosti našich diecézí. Tak vlastně vstupují skrze duchovní most i k Vám a chtějí mít skrze víru, naději a lásku podíl na všem, co prožíváte.

Víte, že v olomouckém kněžském semináři jsou především bohoslovci tří moravských diecézí (Brno, Olomouc, Ostrava - Opava).

Pro diecézi Brno je v pěti ročnících 23 bohoslovců, a to: v I. ročníku 5 bohoslovců, ve II. ročníku 3 bohoslovci, ve III. ročníku 4 bohoslovci, ve IV. ročníku 5 bohoslovců, v V. ročníku 3 bohoslovci, v Nepomucenu v Římě 3 bohoslovci.

Chci připomenout slova Jana Pavla II.:

"Zvláště se obracím na rodiny. Ať jsou rodiče, především matky, velkomyslní při odevzdávání svých synů Pánu, když je volá ke kněžství. Ať radostně spolupracují na cestě jejich povolání s vědomím, že takto poroste a bude se prohlubovat jejich křesťanská plodnost v církvi a že v jistém smyslu budou prožívat požehnanost Marie, panenské Matky: „Požehnaná jsi mezi ženami a požehnaný plod života tvého!“ (Lk 1,42)

Dnešním mladým lidem říkám: Buďte vnímavější vůči hlasu Ducha. Nechte v hloubi svých srdcí zaznívat velká očekávání církve a lidstva. Nebojte se otevřít své duše Kristu Pánu, který volá. Pociťujte na sobě jeho láskyplný pohled a nadšeně odpovzte Ježíšovi, když vás žádá, abyste jej bezvýhradně následovali."

S vděčností

Mons. Vojtěch Šíma, rektor semináře
Olomouc, leden 2005

BOHOSLUŽBY VE SVATÉM TÝDNU

Šlapanice			
Neděle	20.3.	(Květná)	7.00, 9.00, 18.30
Pondělí	21.3.		7.00
Úterý	22.3.		18.00
Středa	23.3.		18.00
Čtvrtek	24.3.	(Zelený)	19.00
Pátek	25.3.	(Velký)	19.00
Sobota	26.3.	(Bílá)	21.00
Neděle	27.3.	(Zmrtvýchvstání)	7.00, 9.00, 18.30
Pondělí	28.3.	(Velikonoční)	7.00, 9.00

Prace			
Neděle	20.3.	(Květná)	10.00
Čtvrtek	24.3.	(Zelený)	17.00
Pátek	25.3.	(Velký)	17.00
Sobota	26.3.	(Bílá)	19.00
Neděle	27.3.	(Zmrtvýchvstání)	10.00
Pondělí	28.3.	(Velikonoční)	8.00

Podolí			
Neděle	20.3.	(Květná)	8.00
Středa	23.3.		18.00
Čtvrtek	24.3.	(Zelený)	18.00
Pátek	25.3.	(Velký)	18.00
Sobota	26.3.	(Bílá)	20.00
Neděle	27.3.	(Zmrtvýchvstání)	8.00
Pondělí	28.3.	(Velikonoční)	8.00

OKÉNKO – časopis farních společenství ve Šlapanicích, Podolí a Praci
 Vydává Římskokatolická farnost Šlapanice u Brna, Masarykovo nám. 9, 664 51 Šlapanice
 telefon: 544 245 280, e-mail: okenko@farnostslapanice.com, <http://www.farnostslapanice.com>
 Tisk: OLPRINT – Jaroslav Olejko, Brněnská 228, 664 51 Šlapanice, telefon: 544 228 208
NEPRODEJNÉ!